

בענין חישוב זמן פלג המנחה

הנה לשיטת רבי יהודה נמשך זמן תפלת המנחה עד פלג המנחה דהיינו עד שעה ורבע קודם סוף היום, (כלומר שיש לחלק את אותן שעות וחצי שבסוף היום לשני חלקים שווים וכל חלק נקרא פלג, דהיינו חצי, ואין להתפלל מנחה אלא רק עד סוף החצי הראשון) ולשיטת חכמים נמשך זמן תפלת המנחה עד סוף היום. וקיי"ל דעביד כמר עביד ודעביד כמר עביד.

והנה יש לברר את זמן פלג המנחה, האם הוא שעה ורבע קודם השקיעה או שעה ורבע קודם הלילה, כלשון מרן בשו"ע (סי' רל"ג), ואם נאמר קודם הלילה האם הוא קודם זמן ר"ת 72 דק' אחר השקיעה או שעה ורבע קודם צאה"כ דהגאונים.

ובלוח השנה "עתים לבינה" ערכנו את זמן פלג המנחה הנמצא בגוף הלוח לפי חישוב של שעה ורבע זמניות קודם השקיעה, לחשבון י"ב שעות מנץ החמה לשקיעתה כשיטת הלבוש והגר"א, ולא כפשטות דעת מרן שפלג המנחה הוא שעה ורבע קודם הלילה, וחשבון השעות הוא מעלות השחר עד צאה"כ.

ושתי סיבות בדבר:

א] מאחר שכן היה המנהג בירושלים עיה"ק, כמבואר בספר "בין השמשות" להרי"מ טוקצינסקי (פרק י"א) וז"ל: "ובנוגע לזמן מנחה קטנה ופלג המנחה כמעט הכל חושבין בארץ ישראל מהנץ החמה עד השקיעה". וכמו כן כתב מו"ז הגאון בעל "כף החיים" (באו"ח סימן רל"ג אות ז') "דהמנהג לענין תפילה (היינו מנחה קטנה ופלג המנחה כיעו"ש) להקל ולחשוב שעות אלו כדברי הלבוש מזריחת השמש עד שאין השמש נראית על הארץ".

ב] מאחר שחשבון שעות היום לדעת מרן בשו"ע ע"פ התרומת הדשן הוא, שבימי ניסן ותשרי ישנם מעלות השחר (72 דק' קודם הנץ) עד צאת הכוכבים (72 דק' אחר השקיעה) 12 שעות, ושעה זמנית 60 דק', וא"כ פלג המנחה שהוא שעה ורבע זמניות דהיינו 75 דק' לפני צאה"כ יהיה 3 דק' קודם השקיעה של הגאונים הנהוגה בינינו. ולא יתכן להנהיג למעשה את זמן פלג המנחה כ"כ סמוך לשקיעה (לדין שנהגנו כשיטת הגאונים בזמן השקיעה) ויכולים לצאת מזה מכשולות חמורים כגון בהדלקת נרות שבת ועוד. (ומסתמא זה הטעם של הסיבה הראשונה הנ"ל).

אמנם דעת רבינו הבן איש חי (ש"ר פרשת ויקהל) שחשבון שעות היום הם מעלות השחר עד צאת הכוכבים של 25 דק' אחר השקיעה. ע"ש. ואמנם לא ברור שם לאיזה שיטה של עלות השחר כוונתו, עכ"פ ר"ג כד'ורי ערך לפי 90 דק' זמניות, ובלוח דינים ומנהגים שיו"ל בשנת תשע"ו (ע"י מכון אהבת שלום) הוכיחו שדעת הזבחי צדק והבא"ח ברב פעלים לחשב את עה"ש 72 דק' קודם הנץ, וכן ערכו שם את לוחותיהם. עכ"פ על פי שיטה ד-90 דק' ערך ר' נסים כד'ורי וצ"ל את לוחותיו הנדפסים בספרו "מעשה נסים". ויש לציין שברוב עונות השנה מקדים זמן פלג המנחה לשיטת הגר"א, מזמן פלג המנחה לשיטת הבן איש חי כרבע שעה.

כפי שהזכרנו המנהג בירושלים לענין פלג המנחה כהלבוש, ולכן קבענו השיטה הזאת לעיקר, אלא שמאחר שיש נוהגים כשיטת הבן איש חי קבענו בטבלה בסוף הלוח את פלג המנחה לפי שיטת הבן איש חי, וכמ"ש שם במבוא ללוח.

והנה לשיטת הגאונים דסבירא להו דזמן צאת הכוכבים הוא כשיעור מהלך שלשת רבעי המיל אחר שקיעת החמה, לא יתכן לומר שחישוב זמני מנחה, [מנחה גדולה וקטנה ופלג מנחה קטנה], הוא לפי חשבון השעות מעלות השחר ועד צאת הכוכבים, שהרי זמן מנחה גדולה הוא חצי שעה אחר חצות היום, ואם נחשב השעות מעלות השחר הוא 72 דק' או 90 דק' לפני הנץ החמה עד צאת הכוכבים דהגאונים יהיה זמן חצות היום זמן רב לפני שהשמש מגיעה לראש כל אדם, דהיינו כשהיא במחצית דרכה ובגמרא פסחים (נ"ח ע"א) אמרו דתמיד של בין הערבים מצותו משינטו צללי ערב דהיינו משעה שהחמה מתחילה לנטות לצד מערב, ובשלמא לשיטת רבינו תם דסבירא ליה דזמן צאת הכוכבים הוא 72 או 90 דק' אחר שקיעת החמה שפיר יהיה חשבון חצות היום בשעה שהשמש מגיעה לראש כל אדם באמצע מהלכה, בין אם נחשב השעות מהנץ לשקיעה או מעה"ש לצאה"כ, אבל לשיטת הגאונים אי אפשר לחשב השעות לענין חצות היום אלא רק מהנץ לשקיעה, ולאחר חצי שעה מזמן חצות היום שכבר מתחיל להיות היכר שהחמה נוטה לצד מערב הוא זמן מנחה גדולה, ולפי זה אף לענין זמן מנחה קטנה שאמרו שזמנה הוא מתשע שעות ומחצה יש לנו לחשב השעות מזריחת השמש ועד שקיעתה, (שהרי בודאי לא יתכן

לומר שמה שאמרו שזמן מנחה גדולה הוא משש שעות ומחצה היינו לפי חישוב השעות מהזריחה לשקיעה ומה שאמרו שזמן מנחה קטנה הוא מתשע שעות ומחצה היינו לפי השעות מעלות השחר ועד צאת הכוכבים).

והנה בלוח היוצא לאור על ידי ישיבת "אור החיים", זמן פלג המנחה נערך באופן שונה מהנ"ל. ולפעמים ישנם שינויים משמעותיים בינו לבין שיטות הגר"א והבן איש חי, וכשפניתי לרב עורך הלוח הנ"ל ושאלתי לסיבת השינוי, השיבני שיטת עריכת זמן פלג המנחה ב"לוח אור החיים" כך היא: א) חישוב אורך היום מזריחה עד שקיעה. ב) חילוק התוצאה הנ"ל ב-12 ומציאת השעה הזמנית. ג) הפחתת שעה ורביע זמניות מצאת הכוכבים. ע"כ.

וביאור הדברים דמאחר שדעת מרן השו"ע לחשב שעות היום עד צאה"כ, ומאחר דשעה ורבע קודם צאה"כ דר"ת הוא ג' דק' קודם השקיעה של הגאונים, ואי אפשר להנהיג כך את זמן פלה"מ וכגון להדלקת נרות שבת וכדו' כמ"ש לעיל, על כן מחשבים את היום מהנץ לשקיעה (כהגר"א), והזמן שעולה לשעה ורביע קודם השקיעה מטילים אותו על צאה"כ דהגאונים. וכגון ביום השנה ב-6:00 והשקיעה ב-6:00 שפלג המנחה להגר"א ב-4:45, לדעה זו היא פלה"מ ב-4:58, דהשעה ורבע האלו מטילים אותם על צאה"כ דהגאונים שהוא ב-6:13 ביום השנה.

ויש לתמוה מאד דלא מצאנו לשיטה זו שום מקור, ועלתה להם בגלל שרצו לכיין הנהגתינו היום עם דברי מרן השו"ע, שפלה"מ שעה ורבע קודם הלילה, ואמנם למעשה לא עשו כדעת מרן, שלדעת מרן פלה"מ הוא כמה דק' בלבד קודם השקיעה דהגאונים, ולדבריהם הוא מוקדם יותר משעה לפני השקיעה. וגם כדעת הבן איש חי אינו, דלדעתו מחשבים כל שעות היום מעה"ש ד-90 לצאה"כ ד-25 ויצא פלה"מ שעה ורבע הרבה קודם הלילה, אמנם הם לא עשו כן, אלא השעה ורבע לפי חישוב מהנץ לשקיעה הטילוהו קודם צאה"כ, וזה דלא כמאן. וזה גם לא יתכן, לקחת שעה ורבע לפי שעון מסוים ולהשתמש בו לפי שעון אחר שלגביו אין זה כלל שיעור השעה ורבע, כי אם מוחלט בדעתינו שקבעו חז"ל ששעות היום הם מהנץ לשקיעה, לא ניתן לקחת שעה מיום כזה ולהשתמש בו לפי שיטה שהיום מעלות השחר לצאה"כ, כי כל שיטה חלוקה על חברתה, והדבר פשוט.

ואין לומר דמאחר דלפי חישוב זה תמיד מתאחר זמן פלג המנחה, הוה ליה לחומרא, ומאי אכפת לן בזה. חדא ד"חומרא" פירושה להוסיף על עיקר הדין כשיטה המחמירה, אבל לא להוסיף סתם זמן, ולאחר את פלג המנחה כשום שיטה, ועוד דזמן פלג המנחה לא שייך בו חומרא, שהרי דעבד כרבי יהודה שזמן ערבית מפלה"מ, עבד, ובלבד שלא ינהג בתרתי דסתרי (לכתחילה) להתפלל גם מנחה וגם ערבית אחר פלה"מ, והעושה כזמן שבלוח הנ"ל, וכגון בדוגמא הנ"ל שמתפלל מנחה עד 4:58 ואח"כ מיד ערבית, עשה תרתי דסתרי, שהאמת שהתפלל גם מנחה וגם ערבית אחר פלה"מ הנכון שזמנו היה ב-4:45 וכנ"ל.

סוף דבר: מן הראוי לתקן ולקבוע את זמן פלג המנחה כמו שכתבו הכף החיים והרימ"ט, שהמנהג לחשב את השעות הזמניות מהנץ לשקיעה לגבי פלג המנחה שהוא שעה ורבע קודם השקיעה.

ודעת הגרע"י בזה עיין בספרו הליכות עולם ח"א פר' ויקהל אות ב' (עמ' רמ"ט), הנה בספרו הליכות עולם ח"א פר' ויקהל אות ב' (עמ' רמ"ט), עש"ב, שמבואר שהחשבון מהנץ לשקיעה, ובעוד מקומות נוקט הרב זצ"ל שעיקר ההלכה כשיטת הגאונים והגר"א שחשבון השעות מהנץ לשקיעה וא"כ פלג המנחה הוא שעה ורבע קודם השקיעה מעיקר הדין גם לדעתו.